

Erkan Küçük

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.9.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağaran zaman için

İşte koptu fırtına
An dağıldı
Ağardı saçları zamanın
Bebek essiz ve notasız
Geçmişin baladına
Dilini bandırıyordu

An dağıldı
Şimdi sözcükler
Bir ağustos böceğinin sazına sığardı

Dengesini yitirdi
Geniş yolların cambazları
Daha dün ağlayan bebek
İp üstünde koşuyor şimdi

Kimdi sözünü gerçeğın rengiyle söyleyen
Kim griyle yeşili tek renkte birleştiren

Şimdi tarih konuşur ancak
An dağılır
Gelecek hep geçmişimize bağlanacak

Dil ezildi
Kimliğimiz
Kimliksizliğe devşirildi
An dağıldı
Ağardı zamanın kıpkızıl saçları.

Erkan Küçük

Ağıt değil

Örselenmiş bir çocuk ağlar
Kimse duymaz sesini
Yalnız dağlar yansılar

Kalbi çekiciler tarihi
Geçmiş artık bir anıttır.

Gözyaşı paslandırır ağıdı
Çocuk ağlamaz olur
Yeniden adlandırılır yaşanan
Ölen hayatı bulur

Güneşe yakın durur çocuk
Adımları türküler dağları
Ezgisi çağıldar ırmak ırmak
Duyar bir halk sesini
Yaşamdır insanlığa
onların nefesi..

Erkan Küçük

Aşkıım..

Aşkıım hırçın dalgalarda salınan
bir gemiydi
Sol kapakçığı açılınca tarafınızdan
Batmayı kendine
Görev bildi.

Erkan Küçük

Aynı yıldızın aşkı için

Beni aynı anda baktığımız yıldızda gör
Beni birlikte yürüdüğümüz yolda
Ve aynı yürek çarpımında
Gör beni gözlerin kapandığında

Elime batan diken acıtmalı elini
Gözümden damlayan yaş
Akmalı gözlerinden
Sevmelisin her gün beni
Bir an durup dinlenmeden

Sana sunduğum bu can
Canlandırmalı dolaştığında kırdı
Bir çiçeği,
Ve her gülümseyişimde
Güneş dolmalı senin gözlerine

Sevmek dediğin birleşmedir
En uzak köşelerden,
Ve bir kayboluş
kucak kucağayken.

Erkan Küçük

Bayram Gelmiş

Bayram gelmiş
misafir etmek adettendir
buyur ettik içeri
gelmedi
ben şekerin en tatlısını
paranın en paralısını ararım
sende yok, ben yokum dedi.

Bayram gelmiş
Bayram gitmiş
Güle güle
Ne yapalım

Hayır gelmiyor elin şenliğinden

Erkan Küçük

Bir doğum masalı

doğuda kentlerin birinde
bir küçük çocuk yaşarmış
her güneş vakti çıkıp
toprak damın üstüne
şems'e dualar sunarmış

çocuğun tek arzusu
güneşi avuçlamakmış
her gece mehtabın vaktinde
yüzünü aya çevirip
ondan yardım dilenmiş

bir gün ay dile gelmiş
'ona dokunmadan
külüne dokunursun ansızın,
kendi külüne,
bir yıldız gibi yanarsın'

çocuk ateşi kucaklamış
avuçlarının içinde
kendi külünden bir
gülücüğü kalmış

seyretmişler
güneşe bakmaktan korkanlar
seyretmiş çocuk
kendi aydınlığında
geceye bir güneş gibi düşüşünü

hep bir ağızdan haykırmışlar
ışığında gözleri kamaşanlar
kazandın çocuk
sen kazandın
şems'e bir tek sen tutundun
bu uçurum hayatlarımızdan
bir tek sen yaşamayı seçtin
aşk olsun seni doğuran sana
aşk olsun.

bu masalı uzatmak mümkün sonsuzca
kuzey yıldızına yoldaşlık eden bir kız
birden bire sokulabilir masalımıza.
kendi boğuk yaşantısından
bir okyanus kadar derin
ve gökyüzü kadar serin
şu masal dünyamıza iltica edebilir bir an

bize o zaman hoş geldin demek düşer
selamımızı şiirle vermek düşer
ona söyleyeceğimiz
söyleyecek şeylerinin olmasıdır her zaman

bu masal diyarında
bir sözde o olmalı
bir çocuğun yüreğine
bir cüce yahut
bir prenses olarak gelmeli

sözü bitmişse şayet
masalımızda bitmiştir
uyku zamanıdır çocukların
iyi geceler size yavrularım
iyi geceler

ayaklanmış yürekler
söylemeli şimdi
enternasyonal...

Erkan Küçük

Bir dörtlük

Karanlık ile sarmalanınca dünya
Dnn ışığı avutur seni
Giden bir dostun ışıyan yüzünden
Yeniden öğrenirsin yürümeyi..

Erkan Küçük

Bir soru

en iyi Şey nedir senin için
sevmektir bir ömür boyu
kimi sevmektir peki
ayrısız her Şeyi
bu mümkün m ki
imkansız sevmeli önce
ya sonra
sonra imkansız öldürmeli
Ölüm kötüdür ama
sevgiye kıymaktansa
anladım seni
ben seni anlamadım nedense

Erkan Küçük

Bir yolculuk

"saman sarısı" bir yolculuk
olsun yada olmasın o
ben ile çıkılan

"mikadonun çöpleri" yiz
ben ile ben ile ben
dokunulmaz bir hayat bu
yaşanılmayan

"hayaletler sonatı" bu, bir sır
oyun ile oyun ile oyun
yabancıyız birbirimizin
olmamak "bize" düşüyor
"biz" suskun

"zamanın kısa tarihi"ni yazmalı
kaybolan insan bulunmalı
buharlaştırmadan her şey
"ben" ve "ben" yine "ben" diyen
vurulmalı maskesinden

Erkan Küçük

Bombardımanda

Bir bombardımana açılmıştı güneş
Yakında yanacak bir kentin
Sıcaklığında karşılamıştık günü
Bizi karşılayan neşeden coşkudan arınmış
Siren sesleriydi.
Sığınağı unutulmuş bir kentte bombalar yüreğime sığınyordu
Ve bizden geriye
Son çığlığımız
Birde bu son şiir kalıyordu.

Erkan Küçük

Bugün doğum günüm benim

Bugün doğum günüm benim
Yaşım 24,25,26.....
yıllar bir kuyruklu yıldız gibi
karaltıda ansızın sönen bir izdi

bir asrın çeyreğine ererken
sırtımdaki boşluğa
boşluk kattım
eremedim,
eridim kurduğum sıcak hayallerde
gerildim bir yay gibi oksuz
hedefe ne gönderdim
bilemedim

doğum günüm bugün benim
korkunç bir hatırlatma
pis pis sırttan bir yaratık sanki
"bitmek" diyor
iki uçlu bir sözcük
sen son bulmayı tercih ettin
oysa var olmak diğer ucuydu
kelimenin

bir kuyruklu yıldızım ve bir yay
kendinde kendimi atsam
sırtımdaki boşluğa
kendimi sırtımdan vursam
hain mi olurum acaba
hallet çarpsa yokluğuma
belki yol alabilirim o an bitmenin diğer ucuna
var olmaya

Erkan Küçük

Deniz için

Ne kadarda gençtiler
Adı sanı meçhul
Bir ucu sonsuza açan
Üç sarmallı urgandan geçtiler

Çok bilinmeyenli denkleminde hayatın
Matematik virtüözü bilincinde
Ölümün ölümünün adıydılar
(denizlere)

Erkan Küçük

Denize

Ne kadarda gençtiler
Adı sanı meçhul
Bir ucu sonsuza açan
Üç sarmallı urgandan geçtiler

Çok bilinmeyenli denkleminde hayatın
Matematik virtüözü bilincinde
Ölümün ölümünün adıydılar
(denizlere)

Erkan Küçük

Dönüş hep dönüş

Yine döndüm geriye
Yola çıktığım
İlk adımımı attığım
Çamurlu yere

Başladığımda yürümeye
İleride en ileride
İçimdeki hücreden
Kurtulacaktım
Oysa döndüm geriye
Adımımı attığım
Dar hücreye

Başlangıçta gözlerim
Ve bilincim açıldı sanmıştım
Kurtulabilirim,
Varabilirim sanmıştım
Özgür bir benliğe.
Oysa döndüm geriye
Adımımı attığım
Kendimi içine çeken
Kara deliğe..

Erkan Küçük

Dört ayaklı, dört kollu

Dört ayaklı, dört kollu
İki başlı
Epey yaşlı olsam
Elimde kalem
Başımda imge
Dört bir yana koşup
Yazsam, yazsam, yazsam

Her limanda bir sevgiliyi
Tutup öpen denizci gibi
Dokunsam erişemediğim yerlere
Şiir olsa parmak izlerim
ben gidince kalanlar
Beni onda okusunlar

Erkan Küçük

Dört parçaya böl beni

Dört parçaya böl beni
Her dirhemi savur dört yana
En büyüğü sende kalsın etimin
Acıkınca afiyetle yersin

Tersini söyleyeyim istersen
Birleştir ayrılan yerlerimi
Aklımı, bedenimi, kalbimi
Elini çek sonra üzerimden

Kıldan inceyim
Kılıçtan keskin
Ademden önceyim eskiyim biraz
Bir ben hiç tanrıya eğilmeyen
Birde ezelden eğik olanlar

Parçalı bulutum, yağmursuz
Yağsam ancak sis olurum
Yağmasam çığ,
Çiği kaldırmaz mideniz
Pişirin desem de
Çoktan beni yediniz

Erkan Küçük

Dur çocuk

Dur çocuk
Dokunma
Bu oyun değil
Oyuncak değil
Öleceksin
Dokunduğun yere gömüleceksin

Dur çocuk
Daha çok erken
Henüz annen kardeşine ağlarken
Senin gitmen ne demek
Kal çocuk
Kalbini annene duyurman gerek

Dur çocuk
Boşluktur avuçların
Dokunursan bomboş kalacaksın
Avuçlarında annenin
Kalbi kanayacak

Ve uzaklardan
Kaleminden senin ağdın yayılan
Bir şair
Ağlayacak.

S e z g i l e r i m d e n d ö k ü l e n
B i r e z g i d e ğ i l b u
D a h a ş i m d i
P a t l a y a n
B i r b o m b a
B i r ç o c u ğ
u n y o k
o l u Ő
u y
d u
:
:
:
!

Erkan Küçük

Eksik Ben

İçimde hep eksik bir ben taşıdım
Kalbim bile yarım vuruyordu
Nefesim yarım
Ve hep yolda bırakırdı beni adımlarım

Uykum ortalarından bölünür
Sona varmaz hiç, rüyalarım
Hiç toprağa değemedim
Ademden bile önceydi kabuslarım

Düşlerim bir damla yağmur
Başkasının denizlerinde boğulur
Kolları, kanatları yok
Gözleri dudakları
Ve aslında gökтейken ölmüş
Benim kolu kanadı kırık yağmur

Erkan Küçük

Elimde Hurufi bir sözsün

Çölleşme vakti geldi
Koynumuza sokulan yezit
lanetli bir yazıt olmalı kumdan

Bir sen çiçeklenmelisin
Funda olup kuraklığımdan
Hayat suyumu devşirmelisin

Ölüm ve hayat
Koynumda duran ikiz çocuk
Birinden diğerine akıyor
Salınıyor, salınıyorum

Sen çölümde suyum
Elimde Hurufi bir sözsün
Seni okur kahin,
Adın ellerimde
Sevdan ve hayat gözlerimde güler....

Çölde boğulacak kılıçlarıyla gezenler
Bıçkılanmadan dalında çiçek
Büyütmeliyiz onu..
Sen ve ben..

Erkan Küçük

Ey saçları tutuşan kadın

Ey saçları tutuşan kadın
Ay kıskanır, bulut verir önüne
Tan ağardığında,
rengi karardığında günün
Gelme
Kutba sür kendini
Kaderin olsun sürgün

Ey zehirli posta bürünen kadın
Eriyeceksin buzlara karışarak
Kaçmak mümkün değil senden
Nehir taşıyacak, ıslanacak toprağım
Ah
Ben bu topraklarda durmayacağım

Erkan Küçük

Geçit

GEÇİT

Yıllar bir bir ardımızda
Devrilmiş ağaçlar gibi
Düşüyordu arkamıza
Biz sanki birer nacaktık
Geçtiğimiz yollardan
Ölü çınarlar bıraktık

Devran dönecek diyorduk elbet
Pus dağılacak
Ve türküler söyleyecek ozanlar
Gülen sözcüklerle yazılacak
Tekmil şiirler

Yıllar yılanmış şarap değil
Bozguna uğramış
Acıya kesmiş düş kırıkları
Kesiyor beynimizi
Usumuzla içtikçe
Viran çağlarımızı

Erkan Küçük

Geçti Zaman

Geçti Zaman

Geçti zaman,
Algısında bilincin
Alımlanamayan an
Ve an!

Kapatmayı dene
Sana sunulan kara kitabı
Hiç uğraşma onu okumayı
Beyaz bir kağıt gibi
Al eline ömrünü
Ve yaz kendini
Tanrı gibi.

Kapat çeneni
Tutulsun dilin
Konuştukça kendi
Kuyuna batıyorsun
en iyisi
Bir iyilik yap çiçeklere
Toprak olda onları besle

Geçti zaman
Kol kırılır
Şah ölür
Lokman kayıptır
Şair en büyük eylemini yapar
Noktalar bu şiiri

Erkan Küçük

Gidişin idamım

Gidişin idamımdı sevgilim
Hoşça kal deyişin celladım
Seviştığımız sedirden göçeceğim

Gece güne devşirmeden
Bitmeli bu son baladım
Susmalı bu ağıt erkenden

Şafakta hala ölmedim
Yüreğim çırpınıyor korkak
Ben yalancının biriyim

Erkan Küçük

Gizlenmiş Ordular

Gizlenmiş orduların menziledeyim
Her anım yangın oluyor
Kaçacak bir yerim yok
Yurdum şimdi beni vuruyor

Gittiğim yeri görmüşüm
Kaldığım yer uzak
Kalmak ve gitmek
Nedense bana yasak

Çocuklar gülümsüyor bana
Yalnızca onlar anlıyor beni
Gülümseyip konuşmuyorlar
Ne güzel şey değil mi?

Erkan Küçük

Güneş bunun suçlusu değil

Ve çölleşiyorsa dünya
Unutma
Güneş bunun suçlusu
Değil

Kalbinde gülümseyen
Karanfil kuruduysa
Kızma dik durana
Eğilmek belki rüzgardandır
Direnmek farzdır haklı olana..

Erkan Küçük

Günlerdir kendimi öldürüyorum

İçim toprak kokuyor
Günlerdir kendimi öldürüyorum
Bilincim kanlı bir hançer
Her sözcükle
Kalbime vuruyorum

Ebabil kuşları öldürmeli
Yüreğimden geçen
Ve talan iklimler bırakan
Hırçın ve durulmaz filleri

Filler ki yüküdür tarihin
Her sayfasında bir kızıl derili ölüsü
Bir köydür yakılan, bir orman
Filler ki kaleler öğrendir ordulara
Ve ordular yalnızca
Kan doludurlar

Filler boğulmalı
Kendi hortumlarıyla
Geçmeden kalplerimizin üzerinden
Ölebiliriz yoksa

Erkan Küçük

Hatıralar parçalansın

Yetmezse yaşadıklarından damıttığın anılar
Senle vuralım kendimizi anılar ülkesinin dışına
Hatıralar parçalansın
yalnızca ben kalmalıyım zihninin girdabında.
Ve yalnızca sen olmalısın zindanımda.

Erkan Küçük

Hayalin nedir?

Dedim ki
Hayalim
Dünyayı
Kucaklamaktır

Dedi ki
Küçük
Gelir
Hissedemezsin

Dedim ki
Değse
Göğsüme
Yeter

Dedi ki
Dağlamalı
Kalbini
Kora döndürmeli
Açmalı gözlerini
Kucaklamalısın yüreğinle
Güneşi

Dedim ki
Burası çok sıcak

Dedi ki
Sen baştan kaybedensin..

Erkan Küçük

Irman Irmak süzülenim

Irmak ırmak süzülenim
Yol kenarlarında ikonlar
Kendi yüzüm yok içlerinde
Tarihte bir harf olamamak var

Dehlizler kadar büyüğüm
Kimsenin bakmaya
Ve dokunmaya cesaret
Edemediği kadar büyük

Bir yük arabası beni taşıyan
Birazdan yanımdaki hurdalarla
Pazara sunulacağım
Ve sanırım satılamayacağım

Erkan Küçük

Işk

Işk

Işkın sarmaşıkları boğdu bizi
Ardında kalan neydi
Pirecik bir his mi
Duygu sağanağımıydı her şey
Yaşamın bir yerinde
Birden boşalan
Ya elde kalan
Duvarımı sősleyen
Bir fotoğraf
Kafamda koşturan anılar
Ve kolyemde adının baş harfi

Erkan Kősük

İklimler değişir

İklimler değişir

Yaz biter

Ömrünün surlarını

Deler dalgalar

Kayar bir yıldız

Kendi göğünden

Sen sıranı

beklersin....

Erkan Küçük

Karanlık çağların..

Karanlık çağların heyulasım
Görenler çarpılır korkularından
Bir tek sen beni kendi içinde görebilen

Bak bana öyle uzun uzun
Işık gözlerimi yakıyor
ısıyorum
bir bilgenin uzattığı
elmadan ısıyorum

...kovulmak ne iyi şey cehennemden.
Kovulmak birleşmek
Kovulmak koklaşmak hali
Öncesi, cennetin gözde yarattığı, yakıcı
Ve yeniden yaratancı bir tanrının, şavkı

Sen bir bebeksin gözümde açan
göz bebeğimsin yansıyan an ve an.,
kör olmak sensiz olmaktır
ayrılık ise kararmayı yanmak

cehennem eski bir hayal
araf sürgünlüğüm
cennet yaşadığımdır.

Erkan Küçük

Karşıyaka çocuk

bak karşı yakada bir çocuk oynuyor
elinde oyuncak bir bebek yerine
bir parça odun tutuyor
ama ne güzel ki
farkında değil yoksulluğunun
diğer çocuklardan daha çok hopluyor

birde kendine dön
aç yumduğun güzel gözlerini
hiç bir niyet beslemeden bak
öyle uzun öyle suskun
bir dervişin akışıyla
dal içine yüreğinin
işte o zaman gülümseyen
yoksul bir çocuk göreceksin
inan bana.

Erkan Küçük

Kent kirlendi

Kent kirlendi
Ak yüzlü çocuklar
Çekildi sokaklardan

Kar bir maske olup
Çökerken şehre
Gizlenemiyor izleri acıların

Annelerin elleri üşüyor
Ve çocuklar dönmüyor geri
Kardan çocukları
Topluyor anneleri

Kent kirlendi
Yeniden yaratılmalı çocuklar
Umut var yalnızca umut
Ve şimdi külleri toplama vakti.

Erkan Küçük

Keski

Terli bir hayvan kokusu bu,
Et ete bir yamyam gibi dolanıyor.
Kanı kana içiyoruz suskunca,
Bıçaklar yarasına yuvalanıyor.

İnce bir çığlık esiyor tenimizden,
Celali bir keski biçiyor boynunu,
yarılıyor babamızın sözleri.
Ter ve kan bir çarşaf gibi örtmeli bizleri.

Erkan Küçük

Kucakla Hayatı

kucakla hayatı
evrende bir sen kalsan da
gülücükler saç hayata
onun kalbinden yenileri boy verirler
unutma

kucakla sevdiğini
o başka alemlerde olsa da
yinede öpücükler yolla dudaklarına
ona ulaşmasa da
değdiği yerlerden
yeni öpüşler yankılanır yanaklarına

kucakla kendini
bir sen varsın aslında
senden öte olan
ve etine tutsak sevdanda
yine senin yaratımın,
asla aklından çıkarma

kucakla seni seveni
bir laleyi koklar gibi
dokun ona
bir bebeğe dokunurcasına
incitmekten korkar gibi
usulca....

Erkan Küçük

Küçücük bir topacım olsa

Küçücük bir topacım olsa
Tüm gücümle çevirsem onu
Sonra durduğunda o
Ne dileyeceğim tanrıdan?

Büs büyük bilyelerim olsa
Öyle mahsun fırlatsam
Gözden iraklaştığında
Kayıp mı olacağım

Sonra yüzüm sakal tutsa
Tutup yolsam
Yolup dursam
Sonra köse kalsam
Kel oğlan da köse miydi?

Sonunda gülerek ölsem
Melek konsa yanıma
Onu öpsem dudaklarından
Memesinden emsem amber
Beni cennete alırmı?

Erkan Küçük

Maske

Cesaret maskem olmuşsa benim
Benliğimi temize çekmeliyim
Çesede bulanmışsa yaşanmışlığım
Ömrümün akrebini öldürmeliyim

Erkan Küçük

Mavilik

mavilik

Deryaların maviliklerini almışım kendime
Gökyüzünün yıldızlarını
İkisi gibi temiz ikisi gibi berrak
Kimi zaman deniz olurum
Yıldızları saklarım içime
Kimi zaman ışıdayarak gökyüzünden
Göz kırparım maviliklere

Benim parçam ikisi de
Ayrılmaz ne ışık ne deniz birbirinden

Benden bir parça alırsınız
Aydınlatmak için içinizdeki karanlığı
Yine benden çalarsınız tutup ardından
Kaçmak için orkinosları

Olurya sen göğe bakamayacak kadar kör
Dokunamayacak kadar uzak olabilirsin denizlere
Bilersen yerimi benim bakabilirsen derinliklerine içinin
Göreceksin ne amalı gözlerin
Nede sakatlanmış ellerin kalacak

Erkan Küçük

Mektubun

Mektubunu açamadım
Demir bir külçeye benzeyen elim
Taşıyamıyor elinin kokusunu
Kokladım yalnızca beyaz zarfa sinen
Ve bana upuzun bir ayrılık gibi gelen kokunu

Seksen üç gün
Günler kum saatinin kadrından akıyor
Her "an" kalbimi sıkıştır"an" oluyor
Güç şey seksen üç saniye eklemek
İçli bir ezgiyi aşk bellemek
Kalbim mi bu, yoksa deli bir hayvan mı bağılıyor
Bilememek, bilememek

Mektubunu açamadım
İçimdeki açlığının boşluğuyla beslenen ben
Terk edilmiş sözcükleriyle doymaya dayanamazdım..

Korkuyorum senden, affet beni
Aramızda anılaşsın sevginin düşlemi
Hayalin bir de açılmamış mektubun yeter bana
Aşk daima dokunulmaz olmalı
Umutsuz olana..

Erkan Küçük

Oda ve Adam

Bomboş, odamdayım
Issız okyanusta
Adamdayım
Suların şırlıtısı
Mehtabın ışıltısı
Ben kendi yanımdayım

Bir de sen varsın
Duvarımda gülümseyen
Dört köşe çerçeveye
Yaşlanmışsın

Ben kendi yanımdayım
Kendi yağımda
Nergise dönecek
varlığım

Erkan Küçük

Oy oy oy

Var olmanın ağırlığını
Yalnızca sandıklarında
Oy kağıtlarında
Hissedenler

Onların zamanı geliyor
Hiç engeli yok
Verecekler
Kim bilir kime
diktirecekler

Erkan Küçük

Öğrendik "ney"den

Öğrendik "ney"den
Şizisini söylemeyi kalbimizin
Öğrendik solgun yüzünden
Aslında bir "hiç" olduğunu
Hepimizin

Şimdi İsrafil üflüyor "neyi"
Şesi boran oluyor
Yıkıyor perdeleri

Geçiyoruz neyin sırtından
Ateş akan bir nehirden
Soluğuna tutunup
Toprak denizlerin dibinden

Erkan Küçük

Rüzgar

Büyüyor, büyüyor rüzgar
Evlerin çeperini boyuyor rüzgar
Azığı kesip, keskini bozuyor rüzgar

İçerideyim, içerdekiler
Rüzgar ıssız ısırğan eser
Soframızda, kafamızda dolanır
Dolanır rüzgar, dolarda geçer

Erkan Küçük

Sahte

SAHTE

Bir karanlık agoraya savrulmuşuz
Bizi buralara salanlar,
Biz değiliz.

Ellerimiz yumuk
Gözlerimiz kör
Beynimizde yabancı kimlikler sahip çıktığımız

Bizi buraya salanlar kim
Her yanımızda görünmez kuşaklar
Bir kuklanın ince belirsiz ipleriyle
Bağlanmışız
Saraylı hülyalara teslim dört yanımız

Neden kabullendik her şeyi
Neden koparamadık
bağlandığımız ipleri
Yankısını hapsettik neden
Yüreğimizde haykıran sesi

Kuyular kör kuyular sağır
Kuyularda uzun uykular gibi ağır kanlı kalışımız
Hepsi bizim suçumuz

Bizi buradan kim çıkaracak
Kime uzanacak inancımız
Kimin elinden tutacağız
Kalacak mıyız yoksa
Mezardaki ölümler gibi dilsiz
Bizi buralardan çıkaracak olan
Kendi cılız kollarımız

Sorular sormayı unuttuk hayata
Kendimizi sınamaktan korktuk
İnanmadığımız tanrılara
Her an yeni kurbanlar sunduk

Kurban verilen benliğimizdir
Sunaklarda boğulan kimliğimiz
Ve biliyorsunuz ki hepiniz
Bizi kurtaracak olan
Yine biziz

Zaman kayan topraklar gibi örtüyor
Kırık ellerimizi
Çürümeye duruyor beyinler

Zaman
Alınacak ne varsa süzerek usarenizi

Oyuyor yüreğinizi iki yanı keskin bir kama gibi

Sesiniz boğazlanmış
Topraktan bir sis ile kaplanmışsınız
Çıkarın topraktan ellerinizi
Koca bir kayın gibi
Önce suratlarınıza çarpsın dallarınız
Belki böylece anlarsınız
Sizi kurtaracak olan
Kendi kollarınız.

Erkan Küçük

Sansür

SANSÜR

Dert edindim dertsiz başıma seni
Kal bu gece son bulsun duvar muhabbetleri
Konuşalım aşktan ve senden gizlice
Bakışalım göz göze sessiz ve sinsice

Şaraplar dolsun kadehlere içelim
Unutalım sen bensiz ben sensiz geceleri
Aşk ile kendimizden geçelim
Bırakalım şehvete bedenlerimizi

Şarabım bitti şimdi sıra sende
Buselerim kızıl dudacağının üstüne
Ellerim gezinmekte bilmem nerelerinde
Aşkımız ilan edilir dimdik memelerinde

Erkan Küçük

Sen çıktın kapıdan

Sen çıktın kapıdan
Yanımda boşluğun kaldı
İzini aradım yollarında
Bir yazıtta adın vardı

Acı kalıyor gidenden
Unutmak unutuluyor
Gece bindiriyor güne
Yaşam içimi acıtıyor

Erkan Küçük

Sen ilham perimdin

Sen ilham perimdin benim
Düşündükçe sıcaklığını
En güzel sevgi şiirlerimi
Mırıldanırdım

Sen ilham perimdin benim
Susuzluğuma susuzluk olurdun
İçtikçe senden çoğalırdı sözcükler
Yalnız kendimi deryada bulurdum

Sen şiirimdin
Şiirim bir ezgidir benim
Dinlesem her gün
Ölebilirdim

Erkan Küçük

Seni Yargılıyorum

Seni yargılıyorum
Ömrümün yargıcı
Bin yıla bindirip neslini
Tükenip yanmanı istiyorum

Bir infaz dilekçesi bu
Sustuğumda
Puslanacak hava
kanının buğusundan.

Kesin
Kesileceksin yaşamdan.

Öncesi yok bu sözlerimin
Bir ilke devrildi
Zaman senin düşüşünün
Bizim düşümüzün evrimindeydi

Ol diyorum
Bir kol insin aşağıdan
Değdiğinde sana giyotin
Gülecek senin yumuk gözlerine
Dalanlar

Erkan Küçük

Sevincin yelkeni

Sevincin yelkenini kırıyor
Baldıran olup dökülüyor
kadehime ayrılıklar..

Bir Brahman gibi
Huzur ile okunmuyorsa vedalar
Kıyım gibi gelir
Giden,
bir hançeri ardına bilemiştir.

Erkan Küçük

Sığındığım..

Sığındığım kovuklar
Kalabalık
Titremelerim bulaşıyor
Sığırcıklara
Çanlara dönüyoruz
Hep birlikte
Titreyişler bile ürkek

Sesini duyur sığırcığım
Sığıntı gibi kıvrılmak
Kavrulmak değilmi söyle

Bu titreyişlerimiz bizle beraber
Daha kimleri öldürecek böyle

Erkan Küçük

Suskunduk

Suskunduk
Kudurgan bir köpek sürüsü
Dişlerinde düşlerimizin kanı
Peşimizden akıyordu.

Yüz yıllardır koşuyorduk sanki
Bir an dursak
Kalbimizden vurulacaktık
Ve yalnızca suskunduk
Düşümüz duruyordu dilimizde
Konuşmuyorduk

Hep geceydi,
Karartılmış yaşamları arşınılıyorduk
Kimi zaman kaldırımlarda
Hançerlerini bileyen
Ve kendi tarihlerini
Kudurasıya hançerleyenleri görüyorduk

Güneş bize çok uzaktı, çok
Yakınımızda bizden başka
Kim vardı
Kim umutla ve aşkla
Yüzümüze bakardı

Biz ise susuyorduk inadına
Sesimizden boğulmak istemiyorduk
Bir gün gelecek diyorduk elbet
Pus dağılacak
Ve dişlerinde yüreklerimizin kanını taşıyanlar
Tüm yaşamdan savrulup dinecek
İşte bu yüzden susmak düşüyordu bize
Gün geldiğinde

söyleyecek sözümüz olmalıydı tarihe

Erkan Küçük

Şair ve ölüm

saatler oldu tek başımayken bu arayışım
akıp gitti zaman,
elde kalan,ömrümün kısalığını anlatan çizgiler,
en uzunluğunu yalnızlığımı gösterirler.
hani bilir misin,
bir şair ölürken kendi kanından yazmış ya son şiirini (yesenin)
işte ben de o şairin kanından doğmuş gibi hissediyorum kendimi
öyle acı,
öyle sadece sonları gösteren bir yargıcı taşıyorum içimde
dilinde hep aynı bestenin nakaratı dolanıyor:
" bitti! artık susmalısın" bana diyor.
gel gör ki ne mümkün,
bir an olsa
sesimin bir başkasının kulağında yankı bulunduğunu duysam,
susuşum o zaman doğum günüm olacak benim.
yok canım yok.
ne kendimde taşıdığım,
ne benim için elde saklanan bir mutluluk anı yok.
kanımı mürekkep bilip,
yüzeyine bitti artık diye yazabileceğim bir aynam bile yok,
kaldı ki sen,
hiç olmadın ki!
bir an karanlık odama ay ışığı gibi doğup
"işte ben geldim" demedin ki.
o halde bu yazının anlamı ne,
bir kandırmaca,
bir hüsrana bulutu yağmuru gözyaşı olan.

alanlar boş
alanda babamın sarhoş silueti
etine ekmek bandırılan bir hülya şimdi
ve ben
bende o boş alanda
ruhu bedeninden boşanan bir adam
şiiri olmayan bir şair
erkenden dalıp uykuma
bir daha asla uyanmayacağım
taki, yolu pamuk tarlalarından geçmiş bir prenses gelene dek
hoşçakal rüyalarımın beyaz kanatlı kuğusu.
hoşçakal

Erkan Küçük

Tarihin izi

Tarihin izini sürüyorum
Bir sen kalıyorsun
Bir de ben seninleyken

İz sürenler yalnızdır
Her adımı onun tarihte
Yüreğindeki insanlardan
O kadar uzaklaşır

İz beni sana yakınlaştırandır
Ve senden uzaklaştıran
İz bir korkudur içimizde barınan

Bir sen kalıyorsun yine de
Birde peşinden sürüklenen
Anılar

Benliklerimiz yollarda rastlaşır kendileriyle
Ve yollarda bırakılır eski inanışlar

Erkan Küçük

Tel tel mısralar

Sana tel tel mısralar
Damla damla umut vermek
Ve gözlerimi gözlerine
Dudaklarımı yüzlerine çarpmak
İstiyorum

Gözlerin neden kapalı
Yüzün neden dönük geriye
Böyle ne bakabilirim
Ne öpebilirim seni
Söyle bu kaçmaların
Anlamı ne ki

Artık bir artıkmıyım
Az sonra öldürülecek olan
Odanda dolaşan bir örümcek mi
Söyle adım ne senin dilinde
Söyle,
Susma...

Erkan Küçük

Toprağa Karışan

Kaynağın başında elinde testi
Testiyi dűřüren susuz kalır mı
Toprağa karışan senin tenin mi
Su versem tenine cana gelir mi

Sonlara erenler diyar terk eder
Göç eden ellerden gelir mi yarın
Bir haber yollasam yare ulaşmaz
Yardan bana kalan yürekte yangın

Gidenler bir daha gelmeyecekler
Kefeni yırtıp da dönen gördün mü
Semaya direği yapıp çıksalar
Yarın bedenine can bulunur mu

Erkan Küçük

Tüken

tüken

Tükenmez sanılan aşklarda bittik
Sonsuzluğa uzansak tüketirdik
Yaşanmışlıktı
Yaşanmayacaktı
Her şey bitti

El ele tutuşmalar
Göz göze gelişmeler
Yürek tene kavuşmalar
Aşkımız tükendi
Her şey bitti

Erkan Küçük

Uzak çok Irak

Uzak çok ırak

Kaç kulaçta liman tutar ellerim
Adımlarım hangi anda iz verir kumsala
Yoksa bir tayfanın düşümü bu
Deniz mi çıkacak yine yollarıma

Varılacak mı meşalesinde
Bir damla ateş olunacak mı
Yoksa tek bir kıvılcım mı parlayıp
yanacak kıyıya varamadan

deniz mi çıkacak günlerimize
boğulacak mı yarınlarımız
bugün içinde kulaç attığımız
yarın hırsızımı olacak ömrümüzün

meşale sönsün
ve bir daha ilelebet
tutuşmasın bizsizse
nefesimiz yok madem onun ruhunda
kül kalsın yalazlar yanmasınlar

25.03.2001
14:54

Erkan Küçük

Yaşanamayan

İçimde büyüttüğüm deniz
Yaz sıcağıyla birlikte çekip sularını
Terk etti beni.
Dudaklarım susuzluktan çatlıyor.
Bir tuz yağmuru sanki her saniyem,
İçime düşüp beni yakıyor.

*

Çekildi sular, yaşayan orkinoslar
Son nefeslerini vermek üzereler
Balinalar ise çoktan bir intihar ile
Kıyıya vurdular.
Tek kalan birkaç su kuşu
onlar da son demlerini içiyorlar çaylarının.

*

Boğuluyorum,
Havada ki oksijen yetişmiyor ciğerime.
Bir Syrene'nin büyüsel ezgisini
bekliyorum
beni hayata bağlayacak
Ancak çoktan çözüldü ipler.
Ve boran koptu kopacak.

*

Denizi olmayan plajlarında
Dolaşıyorum kalbimin.
Kavrulmak düşüyor hissemize.
Kavrulmak
Hiçbir şey olmamaktan iyidir diyorum
acılı bir avuntu belki,
tatlı bir şey söyleyecek olan var mı ki!

*

Gözlerimi yummayı deniyorum
birkaç seferdir.
Çöle sefere çıkmış
Balıkçılar gibi kalıyorum.
Miçolar hala umutlu
Ağlarındaki kumlardan
Hayata dair iz arıyorlar
Bulsalar ondan hayatı yeniden yaratacaklar.
Ama korkarım
ben ustalaştım yaşam karşısında
ve hissediyorum ki her ustalık
Alışkanlıklar zinciridir.
Duyarsızlaşmalar bütünüdür yalnızca
Keşke bir miço olabilmeyi başarabilseydim.
Fakat ne mümkün atılan ok mezarına yaklaşıyor
Söylenen söz ise savruldu çoktan kaosa
Değerini kimseler bilmiyor.
Kısacası koca bir boşluk kaldı
Kuruyanın yerinde.

*

Evinde sokak çocuklarına ağlayan
Bir zengin gibiyim belki de.

Evet malı mülkü çöl olan
zengin biriyim
yoksulluğumu kumlara çiziyorum.
*

Yine kurak sözcükler dizdim
Yalnızlıklarına,
bir duvardan ötekine çarptı durdu yalnızca
Denk düşmedi,
şakağıma değmedi hiçbiri.
Ki değseydi,
sanırım bir fısıltı gibi gelecekti.
*

Masamda duran kavkıya dayadım kulağı
Hangimizin boşluğundan daha ezgisel
Bir ses çıkıyor diye.
Birbirimize benziyoruz
İkimiz de bekliyoruz döneceğimiz günü denize.
Ya da denizler dönmeli bizlere.
Kollarını bir ahtapotun açtığı gibi açmalı
Sekizini birden kavramalı kalbimden.
*

Her atımında yüreğim yeni bir canlı doğar
Yeniden atılır yurduna.
Dağ deniz,dağ rüzgar,dağ kalbim.
Unutma senin kaybedecek bir zincirin bile yok.
*

Yarat aşkı,
umudu serbest bırak
öldür içindeki Pandora'yı.
Prometheus'u kurtar zincirlerinden.
Affet insandır diye Oidipus'u
ve sarıl Orpeus'a
Persopene gibi sil onun göz yaşlarını
Aşk ol,
doğ yüreğim,
Doğur bir aşkı kybele gibi.
Ve 13. görevin beni öldürmek olsun,
doğrult hançerini
Ve vur beni kalbimden.
*

İçimde bir yakamoz şavkı,
ışığını kendi üreten.
Onun dalgalarını hissediyorum yeniden.
Döndü deniz en sonunda,
Aynen gittiği gibi
Gelişiyse tekrar en diri halimle yaratıldım ben.
İki kere yaratılan bir ben değilim biliyorum
Dyonisosa benziyorum bu yüzden.
*

Erkan Küçük

Yengi

Pes ediyorum.
Yenildim.
Sen yendin,
Biliyorum.
Çıglıklarım hiç duyulmadı
Şavaşın göğsünde.
Tek fark ettiğin,
İçini kaplayan zevk melodileriydi.
Üstelik bir kefendi,
Kefenimi öğrendi bu şarkıların.
Sözlerinde hep kendi adın vardı.
İsmim haritadan silinmiş bir köydü,
Kent bile değildi senin için.
Kelimelerin salvo oluyordu,
Parçalarını topluyordu çocuklar kalbimin.

Neden
Kanlı harplere benzer tüm aşklar?
Uğruna ölebileceğini söylerken,
Sevdana sapladığın hançer neden?
Sevgiyi kutsal kitaplara sığdıran
Bu korkunç savaş,
Bu sonu gelmez acılar ayrılıklar
Neden?

Yanıyor,
İlgıt ılgıt eriyor kanım,
Yenildim.
Yendin.
Peki neden mutlu değilsin?

Eksilteli bir yaşamı paylaştık seninle,
İkimizde hayat hırsızlarıydık,
Çaldık birbirimizden,
Yalnızca,
Sen daha usta çıktın,
İlk biten ben oldum,
Kutlarım! ! !

Erkan Küçük